

[Jeppesen (Drusebjerg).]

bage, de Tilbud, man har gjort om at føre en Lovgivning igennem paa videre Sigt, saa ligger der heller ikke noget rigtig reelt bag disse Tilbud. Hvad gik de nemlig ud paa? De gik ud paa for det første, at om 10 Aar, senere om 5 Aar, kunde 4. Oktober-Formen faa Lov til at virke; først i Løbet af et nærmere fastsat Aaremaal faldt de periodiske Vurderinger, saa man kom til at svare sin Afgift i Forhold til den Vurdering, der var foretaget i Mellemtiden. Det var med andre Ord et Tilbud, som vilde have haft den Virkning, at det havde givet den Brugsform Gift, som har virket tilfredsstillende baade fra Husmændenes og fra Statens Synspunkt. Der har altsaa ikke foreligget noget virkeligt, noget reelt Tilbud fra de to Oppositionspartier.

Sandsynligheden taler for, at Jordlovgivningen nu løber ud her i Landet, og det skal ikke lykkes de to Oppositionspartier at tilsløre den Kendsgerning, at det er dem, som har Skylden for, at vi er naaet til dette Resultat. Det vil kunne bevises gennem de Handlinger, som er foretaget af de to Partier, sidst gennem dette, at man viser sig uvillig til at være med til at forlænge de Love et Aar, som hidtil har været praktiseret i dansk Jordlovgivning. Heller ikke dette vil man være med til.

Jeg vil gerne slutte disse Bemærkninger med at anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme ud fra det Synspunkt, at man ikke skal forpasse nogen Mulighed for i sidste Øjeblik at opnaa et Resultat. Selv om jeg ikke tror meget derpaa, mener jeg dog, at det vil være rigtigt at lade Afstemningen foregaa paa en saadan Maade, at ingen Mulighed for at opnaa et Resultat bliver uprøvet. Jeg skal under Hensyn hertil anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme ved den forestaaende Afstemning.

Jefsen Christensen: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) var noget bekymret for, hvordan vi skulde kunne forsvare overfor vore Vælgere i Sønderjylland at hidføre, at den Lov, som man i øvrigt ikke har vist særlig Iver efter at faa forlænget, før den udløb, Loven, som gælder Udstykning af den Jord, der indkøbes for de 10 Mill. Kr. i Sønderjylland, ikke faar Lov til at virke videre. Han kunde ikke forstaa, at

der var Konsekvens i at stemme imod Fortsættelse af Bevilling af Penge til Udstykning efter 4. Oktober-Loven i det gamle Land, medens Udstykningen i Sønderjylland skulde finde Sted paa Grundlag af 4. Oktober-Lovens Regler. Hvorvidt den udelukkende skal finde Sted paa Grundlag af disse Regler, selv om vi ikke faar fornyet den Lov; som gjaldt i Fjor, tror jeg i nogen Grad kan være et Tvivlsspørgsmaal. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa. Men Grunden til, at vi ønsker Klarhed i dette Spørgsmaal og Klarhed paa en saadan Maade, at alle kan se, at det er Regeringspartierne, som paatvinger den sønderjydske Befolkning Udstykningsformen efter 4. Oktober-Loven og den alene, er, at man i Fjor forgæves søgte at faa § 3 i den gældende Lov ændret saadan, at den udstykkede Jord ogsaa blev tilgængelig for dem, der vilde have den under det frie Ejes Form. Det er ganske givet, at en Paragraf, der bestemmer, at de dernede, som vil have Jorden i frit Eje, ikke alene skal betale den Pris, som Staten har givet for den, men ogsaa det, som det har kostet Staten at dræne Jorden og anlægge Veje, saa at Jorden kommer til at staa i en Pris, som ingen privat Køber vilde give for den i Øjeblikket — det er jeg aldeles overbevist om —, det er givet, siger jeg, at en Paragraf af den Karakter i en Lov, der skulde officielt eller i hvert Fald formelt give Adgang til at vælge den frie Ejendomsform dernede, er værre end ingenting. Den kan kun bruges til een Ting, nemlig til at give det Udseende af, at Befolkningen selv kasserer den frie Ejendomsform, medens den i Virkeligheden ifølge den bestaaende Lovgivning er ganske utilgængelig. Jeg mener, at vi hellere maa faa klare Linier, saa at den sønderjydske Befolkning klart og tydeligt kan se, at det er det, man vil paatvinge den, om ikke direkte ad Lovgivningens Vej, saa ved en Narresut, nemlig en Lovbestemmelse, der ikke giver nogen reel Adgang til at vælge den frie Ejendomsform.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg tror, det vil være vanskeligt for mig paa det nuværende Tidspunkt efter de mange Debatter, der er ført her i Tinget, i Folketinget og i Udvalgene at finde nye saglige Momenter at fremdrage i Sagen. Jeg skal da